

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GIOVANNI PITRUZZELLA
esitatud 14. juulil 2022¹

Liidetud kohtuasjad C-439/20 P ja C-441/20 P

Euroopa Komisjon
versus

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
ja

Euroopa Liidu Nõukogu
versus

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd
(C-441/20 P)

Apellatsioonkaebus – Dumping – Subsidiidumid – Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import – Määrus (EL) 2016/1036 – Artikli 8 lõiked 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõige 5 – Määrus (EL) 2016/1037 – Artikli 13 lõiked 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõige 5 – Hinnakohustuse rikkumine – Hinnakohustuse heakskiitmise tühistamise tagajärg – Rakendusmäärused (EL) nr 1238/2013 ja (EL) nr 1239/2013 – Õigusvastasuse väite vastuvõetavas – Rakendusmäärus (EL) 2016/2146 – Kinnitusarvete kehtetuks tunnistamine

1. Kas pärast seda, kui komisjon tühistab hinnakohustuse heakskiidu, kuna selle hinnakohustuse pakkunud eksportiv tootja on kohustust rikkunud, kohaldatakse juba kehtestatud lõplikke dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse rikutud hinnakohustusele vastavale impordile, mis tehti alates viidatud tollimaksude kehtestamisest, või kas neid kohaldatakse ainult hinnakohustuse tühistamisele järgnenud impordile? Kas komisjon võib selles olukorras tühistada rikutud hinnakohustusele vastava impordiga seotud kinnitusarved ja kohustada riigisiseseid ametiasutusi selle impordi eest lõplikke tollimakse sisse nõudma?
2. Need on sisuliselt põhiküsimused, mis tekivad käesolevates liidetud kohtuasjades, mille esemeks on apellatsioonkaebused, mille esitasid vastavalt Euroopa Komisjon kohtuasjas C-439/20 ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtuasjas C-441/20 P² (edaspidi koos „institutsioonid“), millega nad paluvad tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsuse kohtuasjas Jiangsu Seraphim Solar System vs. komisjon (T-110/17, EU:T:2020:315, edaspidi „vaidlustatud

¹ Algkeel: itaalia.

² Kõnealused kohtuasjad liideti Euroopa Kohtu presidendi 7. jaanuari 2021. aasta otsusega.

kohtuotsus“), millega rahuldati äriühingu Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (edaspidi „Jiangsu“) esitatud hagi, millega taotleti rakendusmääruse (EL) 2016/2146³ (edaspidi „vaidlusalune määrus“) osalist tühistamist temaga seotud osas.

I. Õiguslik kontekst

3. Vaidlusaluse määruse vastuvõtmise ajal reguleeris liidu poolt dumpinguvastaste meetmete kehtestamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed⁴ (edaspidi „dumpinguvastane alusmäärus“).

4. Viidatud määruse artikli 8 „Kohustused“ lõigetes 1, 9 ja 10 oli sätestatud:

„1. Kui on tehtud esialgne kinnitav otsus dumpingu ja kahju olemasolu kohta, võib komisjon kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega heaks kiita eksportija heastavad vabatahtlikud kohustused revideerida hindu või lõpetada dumpinguhindadega eksport, kui komisjon on veendunud, et sellega on dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatud.

Sellisel juhul ei kohalda komisjon nende kohustuste kehtimise ajal artikli 7 lõike 1 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt olukorrale artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni otsuses kohustuste heakskiitmise kohta ja selle hilisemates muudatustes. [...]

9. Kui kohustuse võtnud osapool rikub kohustust või taganeb sellest või komisjon tühistab kohustuse heakskiitmise, tühistatakse kohustusele antud heakskiit komisjoni otsusega või vajaduse korral komisjoni määrusega ning hakatakse automaatselt kohaldama artikli 7 kohaselt komisjoni kehtestatud ajutist tollimaksu või artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikku tollimaksu, kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui kõnealune eksportija on kohustusest taganenud. [...]

10. Ajutise tollimaksu võib kehtestada artikli 7 kohaselt parima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.“

5. Sama määruse artikli 10 „Tagasiulatuvus“ lõikes 5 oli ette nähtud:

„Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel et import on vastavalt artikli 14 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi rakendada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.“

³ Komisjoni 7. detsembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/2146, millega tühistatakse kahe eksportiva tootja hinnakohustuse heakskiit, mis anti vastavalt rakendusotsusele 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi käsitlevate dumping- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT 2016, L 333, lk 4).

⁴ ELT 2016, L 176, lk 21.

6. Vaidlusaluse määruse alguskuupäeval reguleeris subsiidiumivastaste meetmete võtmist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed⁵ (edaspidi „subsiidiumivastane alusmäärus“).

7. Subsiidiumivastane alusmäärus sisaldab kohustusi ja tagasiulatuvust käsitlevaid sätteid, mis on sätestatud dumpinguvastase alusmääruse vastavate sätetega sisuliselt samas sõnastuses. Nii vastavad eelkõige subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 esimene ja teine lõik, lõiked 9 ja 10 ning artikli 16 lõige 5 sisuliselt vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 esimesele ja teisele lõigule, lõigetele 9 ja 10 ning artikli 10 lõikele 5 (edaspidi viidatakse määrustele koos kui „alusmäärustele“).⁶

II. Asjaolud ja vaidlusalune määrus

8. Jiangsu on äriühing, mis toodab Hiinas kristalsest ränist fotoelektrilisi mooduleid ja ekspordib neid liitu.

9. Pärast seda, kui ta oli kehtestanud ajutise dumpinguvastase tollimaksu Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) (edaspidi „kõnealused tooted“) impordi suhtes,⁷ kiitis komisjon 2. augusti 2013. aasta otsusega 2013/423/EL⁸ heaks pakutud hinnakohustuse (edaspidi „kohustus“), mille Hiina masinate ja elektroonikatoodete impordi ja ekspordi kaubanduskoda pakkus teiste hulgas Jiangsu nimel.

10. 2. detsembril 2013 võttis nõukogu vastu rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013,⁹ millega kehtestati lõplikud dumpinguvastased meetmed kõnealuste toodete impordi suhtes. Samal päeval võttis komisjon vastu ka rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013,¹⁰ millega kehtestati viidatud toodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks.

11. Rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punktis b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punktis b on samas sõnastuses ette nähtud:

„2. Vabasse ringluse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tekib tollivõlg:

[...]

⁵ ELT 2016, L 176, lk 55.

⁶ Lisaks on alusmääruste asjakohased sätted sisuliselt samad vastavate sätetega, mida sisaldab nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, ja parandus ELT 2016, L 44, lk 20), mis oli kohaldatav kõnealuste dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise kuupäeval, ning sätetega, mida sisaldab nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 188, lk 93), mis oli kohaldatav kõnealuste tasakaalustavate tollimaksude kehtestamise kuupäeval. Sellest tulenevalt viidatakse käesolevate apellatsioonkaebuste analüüsimisel nagu vaidlustatud kohtuotsuses alusmäärustele, välja arvatud juhul, kui määrused nr 1225/2009 ja nr 597/2009 neist erinevad või kui kontekst seda nõuab.

⁷ Vt viited vaidlustatud kohtuotsuse punktis 2.

⁸ 2. augusti 2013. aasta otsus 2013/423/EL, millega kiidetakse heaks pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT 2013, L 209, lk 26).

⁹ Rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 1).

¹⁰ Rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 66).

b) kui komisjon tühistab [alusmääruste]¹¹ kohase hinnakohustuse heakskiitmise määruse või otsusega, milles viidatakse konkreetsetele tehingutele, ning tunnistab asjaomased kinnitusarve kehtetuks.“

12. Komisjon kinnitas 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsusega 2013/707/EL¹² heakskiidu hinnakohustusele, mille pakkusid Hiina eksportivad tootjad.

13. Rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 kohaselt vabastatakse rakendusotsuse 2013/707 kohaldamisalasse kuuluv hinnakohustusega seotud import nende määrustega kehtestatud dumpinguvastastest ja tasakaalustavatest tollimaksudest.

14. Kuna aga komisjon tuvastas hiljem Jiangsu-poolse hinnakohustuse rikkumise, võttis ta vastu vaidlusaluse määruse. Viidatud määruse artiklis 1 tühistas komisjon pakutud hinnakohustuse heakskiidu muu hulgas Jiangsu suhtes. Sama määruse artikli 2 lõikes 1 tühistas komisjon selle määruse I lisas sätestatud kinnitusarved ning otsustas lõikes 2, et „[s]isse nõutakse rakendusmääruse [nr 1238/2013] artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse [nr 1239/2013] artikli 2 lõike 2 punkti b alusel vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmise ajal tasumisele kuuluvad dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud“.

III. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

15. Üldkohtu kantseleis 18. veebruaril 2017 registreeritud hagiavaldusega esitas Jiangsu tühistamishagi vaidlusaluse määruse artikli 2 vastu. Hagi põhines ühel väitel alusmääruse mitme sätte rikkumise kohta, mille aluseks oli ELTL artiklist 277 tulenevalt esitatud õigusvastasuse väide, mis esitati rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b vastu.

16. Vaidlustatud kohtuotsuses lükkas Üldkohus kõigepealt punktides 28–64 tagasi väited, mille esitas hagi vastuvõetavuse ja õigusvastasuse väite vastuvõetavuse kohta komisjon, keda toetas nõukogu.

17. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–160 nõustus Üldkohus Jiangsu hagi toetuseks esitatud väite ja õigusvastasuse väite sisuga ning tühistas sellest tulenevalt vaidlusaluse määruse artikli 2 Jiangsud käsitlevas osas.

IV. Poolte seisukohad

18. Komisjon, keda toetab nõukogu, palub kohtuasjas C-439/20 P esitatud apellatsioonkaebusega Euroopa Kohtul vaidlustatud kohtuotsuse tühistada, esimeses astmes esitatud hagi vastuvõetamatuks tunnistada või teise võimalusena jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ja jätta kohtukulud Jiangsu Seraphimi kanda.

¹¹ Vt 6. joonealune märkus.

¹² Rakendusotsus 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT 2013, L 325, lk 214).

19. Nõukogu, keda toetab komisjon, palub kohtuasjas C-441/20 P esitatud apellatsioonkaebusega Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse; jätta esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata ja jätta kohtukulud Jiangsu Seraphimi kanda, või teise võimalusena saata asi uuesti läbivaatamiseks Üldkohtule ning teha esimeses astmes ja apellatsioonimenetluses kantud kulude kohta otsus hiljem.

20. Jiangsu palub Euroopa Kohtul apellatsioonkaebused rahuldamata jätta ja mõista kohtukulud välja komisjonilt ning nõukogult.

V. Apellatsioonkaebuste analüüs

21. Komisjon esitab kohtuasjas C-439/20 P esitatud apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet. Need väited kattuvad suures osas kahe väitega, mille nõukogu esitas oma apellatsioonkaebuse toetuseks kohtuasjas C-441/20 P. Järelikult tuleb neid kahte apellatsioonkaebust koos analüüsida.

A. Apellatsioonkaebuse kaks esimest väidet vastuvõetavuse kohta

22. Institutsioonid väidavad oma kahe esimese apellatsioonkaebuse väitega, et Üldkohus rikkus oma analüüsis Jiangsu hagi vastuvõetavuse kohta (esimene osa) ning analüüsis Jiangsu esitatud õigusvastasuse väite vastuvõetavuse ja tulemuslikkuse kohta (teine osa) õigusnormi.

1. Apellatsioonkaebuse esimeste väidete esimene osa, mis käsitleb Jiangsu õigust hagi esitada ja tema põhjendatud huvi

23. Institutsioonid kritiseerivad oma apellatsioonkaebuse esimeste väidete esimeses osas Üldkohtu analüüsi, mis käsitleb Jiangsu õigust hagi esitada ja tema põhjendatud huvi seoses vaidlusaluse määruse vaidlustatud sättega, st selle artikliga 2.

a) Otsene mõju

24. Eelkõige heidavad institutsioonid Üldkohtule ette erinevate õigusnormide rikkumist vaidlustatud kohtuotsuse punktides 37, 38, 44 ja 45, kui ta leidis, et Jiangsul on ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohane otsene huvi seoses vaidlusaluse määruse vaidlustatud sättega. Institutsioonid väidavad, et see ei olnud Jiangsu kui eksportiv tootja, vaid importiv sidusettevõtja Seraphim Solar System GmbH, kes esitas tollideklaratsioonid toodete kohta, mille kinnitusarved kõnealuse määrusega tühistati. Järelikult on viimane äriühing ja mitte Jiangsu see, kes võlgneb Jiangsu väljastatud arvete tühistamisest tulenevalt tasumisele kuuluvad dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud. Selle tollivõla tekkimine kujutab endast vaidlusaluse määruse artiklist 2 tuleneva õigusliku olukorra muutumist. Sellest järeldub, et Jiangsu kui eksportiva tootja õiguslikku olukorda vaidlusaluse määruse artikliga 2 ei muudetud ning seega ei ole tal ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohast otsest huvi.

25. Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale eeldab ELTL artikli 263 neljandas lõigus sätestatud tingimus, mille järgi peab hagi esemeks olev otsus puudutama füüsilist või juriidilist isikut otseselt, sellega seoses kahe kumulatiivse kriteeriumi täitmist, nimelt ühelt poolt seda, et vaidlustatud meede avaldaks otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale, ja teiselt poolt seda, et see ei jätaks meedet rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutusõigust, mispuhul akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid

vahenorme.¹³

26. Käesolevas kohtuasjas vaidlustas Jiangsu vaidlusaluse määruse artikli 2 tervikuna. Nagu ilmneb eespool punktist 14 ja nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 märkis, tunnistab komisjon selle sätte lõikes 1 kehtetuks muu hulgas Jiangsu väljastatud kinnitused, mis vastasid teatavatele konkreetsetele tehingutele, ning nägi lõikes 2 ette, et arvetega seotud tehingutelt tasumisele kuuluv lõplik tollimaks tuleb sisse nõuda. Vaidlustatud kohtuotsuse kõnealuses punktis järeldas Üldkohus, et nõnda mõjutasid Jiangsu poolt vaidlustatud sätted otseselt tema õiguslikku olukorda.

27. Selles osas leian, et isiku väljastatud arvete kehtetuks tunnistamise meede mõjutab otseselt tema õiguslikku olukorda. Arvete kõrvaldamisega mõjutab meede lepingulist suhet, mis on seotud konkreetsete tehingutega, mille kohta kehtetuks tunnistatud arved väljastati – käesoleval juhul suhet Jiangsu ja importija vahel –, ning võib mõjutada ka suhet arvet väljastava isiku ja maksuhalduri vahel.¹⁴ Järelikult minu arvates ei saa institutsioonid põhjendatult väita, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab Jiangsud otseselt, vähemalt selle sätte lõike 1 tõttu.

28. Mis puudutab lõiget 2, siis on tõsi, nagu institutsioonid väitsid, et arvete kehtetuks tunnistamise tulemusel tekkinud tollivõlg tekkis importijal, st äriühingul Seraphim Solar System GmbH, kes on Jiangsust juriidiliselt eraldiseisev isik, kuigi ta on Jiangsuga seotud. Käesoleva kohtuasja kontekstis ei muuda see asjaolu aga minu arvates Jiangsu hagi otsese mõju puudumisest tingituna vastuvõetamatuks.

29. Eelkõige on tollivõla tekkimine kõnealuste arvete kehtetuks tunnistamise vahetu ja otsene tagajärg – kehtetuks tunnistamise, mis vaidlusalusest määrusest¹⁵ tulenevalt kujutab võla tekkeks vajalikku tingimust. Järelikult on hinnakohustusega seotud tehingute arvete kehtetuks tunnistamine ja nende tehingutega seoses tollivõla tekkimine meetmega tihedalt seotud tagajärjed, mistõttu nende eraldamine oleks kunstlik. Lisaks on tollivõlad seotud nimelt konkreetsete tehingutega, mille kohta arved väljastati, mistõttu need mõjutavad tingimata tehinguid, milles Jiangsu osaleb, ning järelikult tema õiguslikku olukorda.

30. Eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et minu arvates ei rikkunud Üldkohus vastupidi sellele, mida väidavad institutsioonid, ühtegi õigusnormi, kui ta järeldas, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutas Jiangsud otseselt.

b) Põhjendatud huvi

31. Teise võimalusena väidavad institutsioonid, et Üldkohtu analüüs, mis käsitleb Jiangsu huvi algatada vaidlusaluse määruse artikli 2 vaidlustamiseks menetlus, rikub õigusnorme.

32. Selles osas märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47, et kohtupraktikas on kaudselt, kuid üheselt nõustatud, et eksportiva tootja esitatud hagi sellise akti vastu, millega tühistatakse hinnakohustusele antud heakskiit ja millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane

¹³ Vt muu hulgas 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 69 ning seal viidatud kohtupraktika).

¹⁴ Vt arvete kehtetuks tunnistamise kohta liidu kohtutele esitatud kohtuasjade näitena muu hulgas 21. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Wilo Salmson France (C-80/20, EU:C:2021:870) või Üldkohtu 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Spraylat vs. ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849, eelkõige punkt 21).

¹⁵ Vt vaidlusaluse määruse põhjendus 32 ja *a contrario* põhjenduse 33 viimane lause.

tollimaks tema toodetavate ning liidu turule eksporditavate toodete suhtes, on vastuvõetav.¹⁶ Üldkohus järeltas sellest, et sarnasel juhul on ka sellisel ekspordival tootjal õigus vaidlustada selle tollimaksu nõudmine toodetelt, mille ta on juba ekspordinud ja mille kinnitusarved komisjon on kehtetuks tunnistanud. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 leidis Üldkohus lisaks, et vaidlustatud sätted – kuivõrd need panustavad Jiangsu toodete hinnatõusu importimisel – avaldavad tema ja asjaomaste toodete importija vahelistele ärisuhetele negatiivset mõju, mis hagi edukaks osutumisel kaob.

33. Institutsioonid väidavad, et see analüüs rikub õigusnorme. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 sisalduvad kaalutlused on asjakohatud, kuivõrd need viitavad põhjendatud huvile ning rajanevad ETL artikli 263 neljanda lõigu valel tõlgendusel. Selles punktis kasutatud kohtupraktika analoogia on vale, sest see ei viita niisugusele olukorrale nagu see, mida käsitletakse käesolevas kohtuasjas. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 tõlgendatakse kohtupraktikaga vastuolus põhjendatud huvi mõistet nii, nagu piisaks pelgalt hagi rahuldamisest tuleneva majandusliku eelise tõendamiseks, kuigi vaja on hageja õigusliku olukorra muutumist. Jiangsu vaidleb vastu institutsioonide väidetele.

34. Selles osas tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi on vastuvõetav üksnes siis, kui tal on huvi vaidlustatud akti tühistamise vastu. Selline huvi eeldab, et selle akti tühistamine võib iseenesest tekitada õiguslikke tagajärgi ja hagi tulemusel võib selle esitanud isik saada mingit kasu. Hageja põhjendatud huvi peab olema tekkinud ja olemasolev ega saa puudutada tulevikus võib-olla tekkivat olukorda.¹⁷

35. Käesoleval juhul saab kritiseerida arutluskäiku, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses kasutas. Esiteks on Üldkohtu poolt kohtuotsuse punktis 47 esitatud võrdluse ulatus kaheldav. Võrdlus ei käsitle konkreetset põhjendatud huvi ja selle asjakohasust ei ole mitte kuidagi põhjendatud. Lisaks ei näi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 sisalduvad kaalutlused, mis käsitlevad negatiivset mõju Jiangsu ja tema importija vahelistele ärisuhetele, iseenesest piisavad, et tõendada sellise otsuse kehtetuks tunnistamisest Jiangsu õiguslikule olukorrale tulenevaid positiivseid tagajärgi, mis põhjendaksid niisugust põhjendatud huvi, mida on kirjeldatud eespool punktis 34 viidatud kohtupraktikas.

36. Sellele vaatamata ei pea need vead minu arvates tooma kaasa vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist, sest järeltus, mille kohaselt Jiangsul oli põhjendatud huvi menetluse algatamiseks, et saavutada vaidlusaluse määruse artikli 2 kehtetuks tunnistamine, on õige.¹⁸

37. Nagu eespool punktis 26 märkisin, tunnistas komisjon käesoleval juhul vaidlusaluse määruse artikliga 2 ühelt poolt kehtetuks muu hulgas Jiangsu väljastatud kinnitusarved ja teiselt poolt kohustas sisse nõudma nende arvetega seotud tehingutelt tasumisele kuuluvat lõplikku tollimaksu.

¹⁶ Üldkohus viitab 9. septembri 2010. aasta kohtuotsusele Usha Martin vs. nõukogu ja komisjon (T-119/06, EU:T:2010:369), mida kinnitati apellatsioonimenetluses 22. novembri 2012. aasta kohtuotsusega Usha Martin vs. nõukogu ja komisjon (C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Vt muu hulgas 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt vs. komisjon (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punktid 55 ning 56 ja seal viidatud kohtupraktika) ning 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punktid 91 ning 92 ja seal viidatud kohtupraktika; edaspidi „kohtuotsus Canadian Solar“).

¹⁸ Kohtupraktikast tuleneb, et kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, aga kohtuotsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, siis ei saa selline rikkumine kaasa tuua kohtuotsuse tühistamist ja selle põhjendused tuleb asendada. Vt muu hulgas 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Dyson vs. komisjon (C-44/16 P, EU:C:2017:357, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

38. Sellises olukorras tooks vaidlusaluse määruse kõnealuse sätte kehtetuks tunnistamine kaasa Jiangsu väljastatud arvete kehtetuks tunnistamise äralangemise, mis tekitaks järelikult õiguslike tagajärgi eespool punktis 34 viidatud kohtupraktika tähenduses. Jiangsu jaoks kinnitusarvete kehtetuks tunnistamisest tulenevate õiguslike tagajärgede äralangemine, eelkõige kehtetuks tunnistatud arvete esemeks olevate tehingutega seotud lepingulistes suhetes, kujutab endast eelist, mille Jiangsu saaks hagi rahuldamisest. Kõnealune kehtetuks tunnistamine muudaks kehtetuks niisuguste lõplike tollimaksude sissenõudekorralduse, mis võlgnetakse seoses arvete esemeks olevate tehingutega, milles Jiangsu oli ostjast pool, nagu juba eespool punktis 29 märkisin. Nendest kaalutlustest tuleneb minu arvates, et Jiangsul oli menetluse algatamise huvi seoses vaidlusaluse määruse vaidlustatud sättega. Sellest tuleneb, et ka see institutsioonide väide tuleb tagasi lükata.

2. Apellatsioonkaebuse esimeste väidete teine osa, mis käsitleb Jiangsu esitatud õigusvastasuse väite vastuvõetavust ja tulemuslikkust

39. Institutsioonide esitatud appellatsioonkaebuse esimeste väidete teine osa on esitatud analüüsi kohta, mille Üldkohus viis läbi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 57–64, milles ta pidas vastuvõetavaks õigusvastasuse väidet, mille Jiangsu esitas ELTL artikli 277 alusel rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b vastu ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b vastu (edaspidi koos „õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted“).

40. Selle analüüsi põhjal järeldas Üldkohus, et nende sätete suhtes põhjendatud huvi puudumisel ei saa asuda seisukohale, et Jiangsul oli õigus need aktid vahetult pärast nende vastuvõtmist ELTL artikli 263 alusel vaidlustada ning et seega võis kõnealune äriühing need vaidlustada, esitades nende kohta õigusvastasuse väite ELTL artikli 277 tähenduses.¹⁹

41. Institutsioonid väidavad, et Üldkohtu analüüs rikub mitut õigusnormi ja on eelkõige vastuolus kohtupraktikaga, mis tuleneb kohtuotsustest SolarWorld ja Canadian Solar.²⁰ Komisjon vaidlustab ka õigusvastasuse väite tulemuslikkuse.

42. Selles osas peab kõigepealt meenutama, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt väljendab ELTL artikkel 277 üldpõhimõtet, mis tagab igale poolele õiguse teda otseselt ja isiklikult puudutava otsuse kehtetuks tunnistamiseks vaidlustada institutsioonide niisuguste varasemate aktide kehtivus, mis olid vaidlustatud kohtuotsuse õiguslikuks aluseks, juhul kui tal ei ole õigust esitada ELTL artikli 263 põhjal hagi nende aktide vastu, mille tagajärjed teda mõjutavad, ilma et ta oleks saanud taotleda nende kehtetuks tunnistamist.²¹ Õigusvastasuse väidet saab kasutada üksnes juhul, kui puudub muu kättesaadav õiguskaitsevahend.²² Lisaks tuleneb ka ELTL artikli 277 tõlgendamise, et võimalik väite põhjendatuse pidamine toob kaasa üksnes akti õigusvastasuse täiendava tuvastamise ja sellest tuleneva õigusvastaseks tunnistatud sätete *inter partes* kohaldamata jätmise ning järelikult nende kehtetuks tunnistamise.²³

¹⁹ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 64.

²⁰ 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus SolarWorld vs. nõukogu (C-205/16 P, EU:C:2017:840, edaspidi „kohtuotsus SolarWorld“) ja eespool 17. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Canadian Solar Emea.

²¹ Vt 6. märtsi 1979. aasta kohtuotsus Simmenthal vs. komisjon (92/78, EU:C:1979:53, punkt 39) ja hiljutine, 17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus BP vs. FRA (C-601/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:1048, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

²² Vt muu hulgas 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 37) ja vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 viidatud muu kohtupraktika.

²³ Õigusvastasuse täiendava tuvastamise ja tühistava kohtuotsuse tingimata erinevate tagajärgede kohta vt ettepaneku, mille kohtujurist Trabucchi esitas liidetud kohtuasjades Kortner jt vs. nõukogu jt (15/73–33/73, 52/73, 53/73, 57/73–109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 ja 135/73–137/73, ei avaldata, EU:C:1973:164), lk 195 sisalduvad asjakohased kaalutlused.

43. Sissejuhatuses pean vajalikuks samuti meenutada, et Euroopa Kohus leidis otsuses SolarWorld, et rakendusmääruse nr 1239/2013 artikkel 2 on säte, mida ei saa kõnealuse määruse ülejäänud osast eraldada, ning selle sätte tühistamine mõjutab tingimata kõnealuse määruse sisu.²⁴ Seda järeldust arvestades kinnitas Euroopa Kohus Üldkohtu määrust, millega oli tunnistatud vastuvõetamatuks kaebus, millega taotleti ainult selle sätte, mitte viidatud määruse kui terviku kehtetuks tunnistamist. Euroopa Kohus tugines väljakujunenud kohtupraktikale, mille kohaselt on liidu akti osaline tühistamine võimalik üksnes siis, kui need osad, mille tühistamist taotletakse, on eraldatavad ülejäänud aktist.²⁵ Kohtuotsuses Canadian Solar laiendas Euroopa Kohus neid kaalutlusi sisuliselt rakendusmääruse nr 1238/2013 artiklile 3.²⁶

44. Selles kontekstis peab esiteks kontrollima, kas Üldkohtu järeldus, mille kohaselt Jiangsul ei olnud põhjendatud huvi vaidlustada sätteid, mille kohta õigusvastasuse väide esitati, rikub õigusnorme, nagu väidavad institutsioonid.

45. Selle kohta märgin, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 62 sedastas Üldkohus ühelt poolt, et nende sätete vastuvõtmise kuupäeval oli küsimus, kas neid hakatakse Jiangsu suhtes kohaldama, puhtalt hüpoteetiline. Teiselt poolt leidis Üldkohus, et tema põhjendatud huvi vaidlustada eespool viidatud sätteid ei saa tugineda pelgale võimalusele, et komisjon tühistab tema suhtes kohustustele antud heakskiidu ja tunnistab seejärel vastavad kinnitusarved kehtetuks.

46. Minu arvates ei riku need Üldkohtu kaalutlused õigusnormi. Rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 vastuvõtmise hetkel oli õigusvastasuse väite esemeks olevate sätete – millega, nagu eespool punktis 11 meenutatud, nähti ette tollivõla tekkimine, kui komisjon tühistas hinnakohustuse heakskiitmise määruse või otsusega, milles viidati konkreetsetele tehingutele, ning tunnistas asjaomased kinnitusarved kehtetuks – kohaldamine pelgalt hüpoteetiline ja sõltus ühest tingimusest, s.o hinnakohustuse rikkumise tuvastamisest, mida ei olnud veel toimunud ning mis oleks võinud mitte toimuda.

47. Üldkohtu kaalutlused on järelikult kooskõlas Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt peab hageja põhjendatud huvi olema tekkinud ja olemasolev, see ei saa puudutada tulevikus võib-olla tekkivat olukorda ning see peab hagi eset arvestades olema hagi esitamise hetkeks tekkinud, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu.²⁷ Lisaks tuleb ka märkida, et institutsioonid ei vaidlusta oma apellatsioonkaebustes tegelikult neid Üldkohtu kaalutlusi, mida vaidlustatud kohtuotsuse eespool viidatud punktid sisaldavad.

48. Sellest tuleneb, et minu arvates ei rikkunud Üldkohus ühtegi õigusnormi, kui ta leidis, et kuna hinnakohustuse rikkumist ei olnud tuvastatud, ei olnud Jiangsul põhjendatud huvi vaidlustada õigusvastasuse väite esemeks olevaid sätteid kõnealuste määruste vastuvõtmise hetkel ja hilisemal perioodil, mil nimetatud äriühing oleks saanud need sätted vaidlustada.

49. Teiseks väidavad institutsioonid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei tunnistanud õigusvastasuse väidet vastuvõetamatuks, sest kuna selle väite esemeks olevad sätted olid ülejäänud rakendusmäärustest nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 eraldamatud, oleks Jiangsu saanud

²⁴ Vt kohtuotsuse SolarWorld punktid 44, 55 ja 57. Eelkõige leidis Euroopa Kohus selle kohtuotsuse punktis 46, et liidu seadusandja oli nimetatud määruse vastuvõtmise ajal kehtestanud kaubanduse kaitsemeetmed, mis moodustasid terviku või „paketi“. Nimelt kehtestatakse viidatud määruses kaks erinevat ja teineteist täiendavat meetet, millega soovitakse saavutada ühist eesmärki kõrvaldada liidu tööstusharule asjaomaste toodetega seotud Hiina subsidiumide kahjulik mõju, säilitades samas selle tööstusharu huve.

²⁵ Vt kohtuotsuse SolarWorld punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika.

²⁶ Vt kohtuotsuse Canadian Solar punkt 64.

²⁷ Vt muu hulgas 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory jt vs. komisjon (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 56) ning kohtuotsus Canadian Solar (punktid 91 ja 92 ning seal viidatud kohtupraktika).

kohtuotsuseid SolarWorld ja Canadian Solar arvestades vaidlustada need määrused tervikuna ja ta oleks selles kontekstis saanud tugineda viidatud määruste ükskõik millise sätte õigusvastasusele. Kuna ta neid määrusi enne aegumist ei vaidlustanud, on õigusvastasuse väite esitamise võimalus nüüd Jiangsu jaoks välistatud.

50. Selles osas märgin aga, et sõltumata võimalusest eraldada kõnealused sätted ülejäänud määrustest, tuleneb eespool punktides 45–47 esitatud kaalutlustest, et ka juhul, kui Jiangsu oleks enne aegumist vaidlustanud rakendusmäärused nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 tervikuna, ei oleks tal igal juhul olnud põhjendatud huvi vaidlustada sätted, mis on õigusvastasuse väite esemeks.

51. Kohtupraktikast tuleneb, et eespool punktis 47 seoses põhjendatud huvi konkreetse, olemasoleva ja ebateoreetilise laadiga mainitud põhimõtted on kohaldatavad ka hagi väidetele eraldi.²⁸ Arvestades eespool punktis 45 kirjeldatud Üldkohtu kaalutlusi, ei oleks Jiangsu põhjendatud huvi puudumise tõttu saanud vaidlustada kõnealuseid sätteid ka siis, kui ta oleks vaidlustanud rakendusmäärused nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 tervikuna. Järelikult ei saa institutsioonid väita, et Üldkohus rikkus selles osas õigusnormi.

52. Sellele vaatamata on kolmandaks aga vaja analüüsida komisjoni esitatud argumenti, mille kohaselt Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta pidas õigusvastasuse väidet vastuvõetavaks, kuna arvestades seda, et õigusvastasuse väite esemeks olevaid sätteid ei ole võimalik eraldada ülejäänud rakendusmäärustest nr 1238/2013 ja nr 1239/2013, mida kinnitati kohtuotsustes SolarWorld ja Canadian Solar, ei oleks Jiangsu saanud esitada õigusvastasuse väidet ainult selle väite esemeks olevate sätete kohta, vaid ta oleks pidanud selle esitama määruste kohta tervikuna.

53. Komisjon põhjendab seda argumenti eeldusega, et ELTL artiklis 277 sätestatud õigusvastasuse väite kohaldamisalasse saab üle võtta eespool punktis 43 meenutatud põhimõtte, mida on väljendatud ELTL artikli 263 kohast tühistamishagi käsitlevas kohtupraktikas, mille kohaselt on liidu akti osaline tühistamine võimalik üksnes siis, kui need osad, mille tühistamist taotletakse, on eraldatavad ülejäänud aktist.²⁹ Sellest tuleneb, et õigusvastasuse väide, mis esitati üksnes ülejäänud aktist eraldamatute sätete suhtes, ei ole vastuvõetav.

54. Sõltumata pooltevahelisest vaidlusest, kas kõnealused sätted on ülejäänud määrustest eraldatavad,³⁰ ei ole ma igal juhul veendunud, et see eeldus on õige.

55. Selle kohtupraktika peamine põhjendus, mille kohaselt on liidu akti osaline tühistamine võimalik üksnes siis, kui need osad, mille tühistamist taotletakse, on eraldatavad, seisneb vajaduses vältida seda, et pärast akti osalist tühistamist, mida hageja nõudis, muudetakse selle akti sisu.³¹ See tähendaks akti läbivaatamist, mis ületaks liidu kohtu pädevust tühistamishagi korral ning kujutaks endast *ultra petita* otsustamist.³²

²⁸ Euroopa Kohus otsustas nimelt kohtuotsuses Canadian Solar, et tühistamishagi on vastuvõetamatu põhjendatud huvi puudumise tõttu juhul, kui isegi olukorras, kui see on põhjendatud, ei oleks vaidlustatud akti selle väite põhjal tühistamise tulemuseks hageja nõude rahuldamine. Vt selle kohtuotsuse punkt 93 ja seal viidatud kohtupraktika.

²⁹ Vt kohtuotsus SolarWorld, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika.

³⁰ Jiangsu rõhutab, et kohtuotsustes SolarWorld ja Canadian Solar viidati vastavalt rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 artiklitele 3 ning 2 üldiselt, mitte konkreetselt nende artiklite lõikele 2, mis oleksid siiski ülejäänud artiklist eraldatavad. Institutsioonid vaidlustavad kõnealuste sätete sellise tõlgenduse.

³¹ Vt selle kohta muu hulgas 16. veebruari 2022. aasta kohtuotsus Ungari vs. parlament ja nõukogu (C-156/21, EU:C:2022:97, punkt 293 ja seal viidatud kohtupraktika) ning kohtuotsuse SolarWorld punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika.

³² Vt selle kohta 28. juuni 1972. aasta kohtuotsus Jamet vs. komisjon (37/71, EU:C:1972:57, punktid 11 ja 12) ning kohtujurist Boti ettepanek kohtuasjas Hispaania vs. nõukogu (C-442/04, EU:C:2008:58, punkt 83).

56. Seda arutluskäiku ei saa aga kohaldada õigusvastasuse väite suhtes. Nagu eespool punktis 42 märkisin, saab selle õiguskaitsevahendi raames tugineda üksnes täiendavalt vaidlustatud akti kohaldamata jätmisele, mitte selle kehtetuks tunnistamisele.³³ Õigusvastasuse väite esemeks olevate sätete õigusvastasuse pelgalt täiendaval vaidlustamisel ja õigusvastaseks kuulutatud sätete pooleliolevas kohtumenetluses sellest tulenevalt *inter partes* kohaldamata jätmisel on pelgalt deklaratiivne, mitte õigustloov laad. Järelikult ei saa täiendav tuvastamine tuua kaasa akti sisu muutumist, mis oleks võrreldav sätete kehtetuks tunnistamise korral aset leidva muudatusega.

57. Näiteks ka siis, kui nõustuda, et käesoleval juhul ei ole õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted ülejäänud aktist eraldatavad, ei toonud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 158 Üldkohtu poolt nende sätete õigusvastasuse täiendav tuvastamine ja sellest tulenevalt nende Jiangsu suhtes kohaldamatuks tunnistamine kaasa rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 sisulist muutmist. Sellest tuleneb, et Euroopa Kohtu poolt kohtuotsustes SolarWorld ja Canadian Solar kasutatud arutluskäik ning järeldus, mille kohaselt mõjutaks nende sätete kehtetuks tunnistamine tingimata kõnealuste määruste sisu, ei ole käesoleval juhul kohaldatavad.

58. Kõikidest eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et minu arvates ei rikkunud Üldkohus ühtegi õigusnormi, kui ta pidas Jiangsu esitatud õigusvastasuse väidet vastuvõetavaks, kuigi seda väidet ei esitatud rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 vastu tervikuna.

59. Neljandaks väidab komisjon veel, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63 õigusnormi, kui ta leidis, et õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted on üldsätted. Komisjoni arvates on need sätted aga kohaldatavad üksnes ettevõtetele, kes on võtnud hinnakohustusi, ning järelikult on need selliste ettevõtete suhtes üksikotsused.

60. Selles osas nähtub ETL artikli 277 tekstist, et õigusvastasuse väide on õiguskaitsevahendina kohaldatav kohtuvaidluste suhtes, kus tuleb arutamisele „üldkohaldatav akt“. Järelikult tuleneb sellest sättest nende aktide negatiivne piiramine, mille suhtes viidatud õiguskaitsevahend on lubatud, kusjuures välistatakse üksikaktid, mille vastu hageja oleks saanud esitada tühistamishagi ETL artikli 263 lõike 4 tähenduses. Selle tingimuse eesmärk on vältida, et õigusvastasuse väidet saaks kasutada selleks, et hoida kõrvale tühistamishagi vastuvõetavuse nõudest ja seada järelikult kahtluse alla akti seaduslikkus väljaspool ETL artiklis 263 sätestatud tingimusi.

61. Selles osas on vaja meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on akt üldkohaldatav, kui see on kohaldatav objektiivselt kindlaksmääratud olukordade suhtes ja sellega kaasnevad õiguslikud tagajärjed üldiselt ning abstraktselt määratletud isikukategooriatele.³⁴

62. Minu arvates ei ole see tingimus õigusvastasuse väite esemeks olevate sätete puhul täidetud. Nagu nende artiklite lõikest 1 sõnaselgelt ilmneb, ei ole kõnealused sätted kohaldatavad üldiselt ja abstraktselt määratletud isikukategooriate suhtes, vaid üksnes „äriühingu[tele], kelle hinnakohustused on komisjon heaks kiitnud ja kelle nimed on loetletud rakendusotsuse 2013/707/EL lisas“.

³³ Selle kohta vt lisaks eespool 23. joonealusele märkusele ka kohtujurist Boti ettepanek kohtuasjas Hispaania vs. nõukogu (C-442/04, EU:C:2008:58, punkt 83).

³⁴ Vt 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon ja komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja Ferracci (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

63. Sel põhjusel nõustun komisjoniga, kui ta väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kvalifitseerides kõnealused sätted vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63 üldkohaldatavateks aktideks.

64. Sellele vaatamata leian, et niisugusel konkreetsel juhul nagu käesolevas kohtuasjas tuleb sellisele äriühingule nagu Jiangsu, kellel – nagu tuleneb eespool punktides 45–47 ja 50 – ei ole võimalik neid sätteid vaidlustada ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, tagada võimalus vaidlustada nende sätete seaduslikkus täiendava võimalusena.

65. ELTL artikkel 277 väljendab punktis 42 viidatud kohtupraktikas kirjeldatud üldpõhimõtet, mis tagab igale poolele õiguse vaidlustada teda otseselt ja isiklikult puudutava otsuse kehtetuks tunnistamiseks institutsioonide niisuguste varasemate aktide kehtivus, mis olid vaidlustatud akti õiguslikuks aluseks, juhul kui kõnealusel poolel ei ole õigust esitada ELTL artikli 263 alusel hagi nende aktide vastu, mille tagajärjed teda mõjutavad, ilma et ta oleks saanud taotleda nende kehtetuks tunnistamist. Nagu eelmises punktis kirjeldasin, tuleb minu arvates seda üldpõhimõtet kohaldada niisugusel juhul nagu käesolevas kohtuasjas. Sellest tuleneb, et vaatamata eespool punktis 63 mainitud õigusnormi rikkumisele on järeldus, mille Üldkohus tegi Jiangsu võimaluse kohta vaidlustada täiendava võimalusena õigusvastasuse väite esemeks olevate sätete seaduslikkus, minu arvates õige.

66. Lõpuks väidab komisjon viiendaks täiendava võimalusena, et Jiangsu poolt esimeses astmes esitatud hagi ainus väide on tulemusetu, kuna see on esitatud sätete vastu, mis ei moodusta vaidlusaluse määruse õiguslikku alust. See määrus põhineb dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13. Veel väidavad institutsioonid, et Üldkohus tõlgendas valesti Jiangsu esitatud väidet nii, et see sisaldab argumenti, mille eesmärk on väita, et vaidlusalune määrus rikub otseselt alusmääruste asjakohaseid sätteid, kuigi kõnealune hagi sellist väidet ei sisalda. Seega tegi Üldkohus otsuse *ultra petita*.

67. Need väited tuleb tagasi lükata. Nagu ilmneb esimeses astmes esitatud hagi teksti analüüsist, rajaneb Jiangsu poolt Üldkohtus esitatud väide sõnaselgelt dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõike 5 rikkumisel ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõike 5 rikkumisel seoses rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b vastu esitatud õigusvastasuse väitega. Sellest järeldub, et Üldkohus ei tõlgendanud Jiangsu esitatud hagi valesti ega teinud otsust *ultra petita*. Seoses õigusvastasuse väite tulemusetusega märgin, et alusmääruste asjakohaste sätete rikkumisega seotud väide ja õigusvastasuse väide tegelikult kattuvad teineteisega teatud määral. Ainsa väite põhjendatuks pidamine tooks iseenesest kaasa vaidlusaluse määruse kehtetuks tunnistamise. Ühest küljest on aga alusmääruste kõnealused asjakohased sätted ja õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted tihedalt seotud, mistõttu – vastavalt institutsioonide seisukohale, mille õiguspärasuse Jiangsu vaidlustab – viimastega rakendatakse esimesi, kusjuures neid rakendatakse konkreetselt vaidlusaluse määrusega. Teisest küljest ei ole samuti kahtlust selles, et kui tuvastataks pelgalt täiendava võimalusena, et rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 sätted, mille vastu õigusvastasuse väide alusmääruste eespool viidatud sätete rikkumise tõttu esitati, on õigusvastased, tooks see kaasa selle, et vaidlusalune määrus tunnistataks Jiangsu suhtes kehtetuks. Sellest järeldub, et minu arvates ei ole õigusvastasuse väide tulemusetu.

68. Kõikidest eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et institutsioonide esitatud esimesed apellatsioonkaebuse väited tuleb tagasi lükata.

B. Apellatsioonkaebuse väited sisuliste küsimuste kohta

69. Komisjoni esitatud apellatsioonkaebuse teise, kolmanda ja neljanda väitega ning nõukogu esitatud apellatsioonkaebuse teise väitega vaidlustavad institutsioonid selle arutluskäigu sisu, mille põhjal Üldkohus tunnistas vaidlusaluse määruse artikli 2 Jiangsu suhtes kehtetuks. Need väited jagunevad kaheks osaks.

1. Alusmääruste rikkumisega seotud väited

70. Komisjoni apellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide ning nõukogu apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse selle osa vastu (punktid 115–152), milles Üldkohus järeldas, et alusmäärused ei olnud piisav õiguslik alus vaidlusaluse määruse artikli 2 kehtestamiseks.

a) Vaidlustatud kohtuotsus

71. Vaidlustatud kohtuotsuses märkis Üldkohus punktides 115–118, et käesoleva olukorra suhtes ei ole kohaldatavad ei dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõige 10, subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõige 10 ega ka dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõige 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 16 lõige 5.

72. Üldkohus asus seisukohale, et viidatud sätted olid ainsad, mis reguleerisid alusmäärustes küsimust niisuguse dumpinguvastase tollimaksu ja subsiidiumivastase tollimaksu ajalisest kehtestamisest, mis oleks tulnud tasuda, kui vahepeal ei oleks hinnakohustust rikutud või sellest taganatud, ning et käesolevas kohtuasjas kirjeldatud olukord ei vastanud ühelegi alusmääruses selle kohta sõnaselgelt ette nähtud hüpoteesile. Sellises olukorras oli vaja hinnata, kas vaidlusaluse määruse artikli 2 kehtestamiseks ei olnud ühtegi muud õiguslikku alust.³⁵

73. Seejärel leidis Üldkohus, et alusmääruste ülesehitusest ja eesmärkidest nähtub ühelt poolt seadusandja tahe reguleerida menetlusi, mida võidakse kasutada selleks, et teha järeldused hinnakohustuse heakskiitmisest komisjoni poolt, ja teiselt poolt, et seda seadusandja tahet rakendati eespool punktis 71 viidatud (kahe paari) sätete kaudu. Seega välistas Üldkohus, et liidu institutsioonide pädevus nõuda alusmääruste rakendusvolituse raames asjaomastelt ettevõtjatelt sisse kogu tollimaks, mis kuulub tasumisele vahepeal kehtetuks tunnistatud kinnitusarvetega hõlmatud tehingutelt, võiks rajaneda alusmääruste muudel sätetel.³⁶

74. Eelkõige välistas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 9 sõnastusest, mille kohaselt kohaldatakse tollimaksu automaatselt pärast hinnakohustuste heakskiidu tühistamist, on võimalik selline kaalutusõigus tuletada. Üldkohtu arvates on sellise automaatse kohaldamise piirid sõnaselgelt ette nähtud eespool punktis 71 viidatud alusmääruste sätetes. Vaidlustatud kohtuotsuse järgnevatel punktides 139–151 lükkas Üldkohus seejärel tagasi institutsioonide esitatud muud väited.

³⁵ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 119 ja 130.

³⁶ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 132–137.

b) Poolte argumendid

75. Institutsioonid vaidlustavad Üldkohtu poolt alusmääruste asjakohastele sätetele antud tõlgenduse ja järelduse, mille kohaselt ei ole nendes määrustes ühtegi õiguslikku alust imporditollimaksude sissenõudmiseks impordilt, mis tehti hinnakohustust rikkudes enne hinnakohustuse ametlikku tühistamist. Eelkõige eiras Üldkohus täielikult muudatusi hinnakohustussüsteemi, mis tulenesid määrusega nr 461/2004 kehtestatud muudatustest.³⁷

76. Esiteks³⁸ heidavad institutsioonid Üldkohtule ette, et ta rikkus õigusnorme osas, milles ta kvalifitseeris käesolevas kohtuasjas kõnealuselt impordilt tollimaksude sissenõudmise „tagasiulatuvaks“. Ühest küljest ei esita Üldkohus selle väidetava tagasiulatuvuse kohta ühtegi põhjendust. Teisest küljest rikub see oletus tagasiulatuvuse mõistet, mida on kohtupraktikas³⁹ tõlgendatud, ja kujutab endast dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõike 1 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 16 lõike 1 rikkumist.

77. Teiseks väidab komisjon, keda toetab nõukogu,⁴⁰ et vaidlustatud kohtuotsus rikub õigusnorme seoses dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigetega 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõikega 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigetega 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõikega 5. Alusmääruste need sätted, mis tulenesid määrusega nr 461/2004 tehtud muudatustest dumpinguvastastesse normidesse, annavad piisava õigusliku aluse imporditollimaksude sissenõudmiseks impordilt, mille suhtes on tuvastatud hinnakohustuse rikkumine.

78. Jiangsu vaidleb vastu nendele apellatsioonkaebuse väidetele. Esiteks kehtestatakse vaidlusaluse määrusega tollimaksud tagasiulatuvalt, mis läheb alusmäärustega lubatust kaugemale. Seega järeldas Üldkohus õigesti, et need määrused ei ole piisav õiguslik alus vaidlusaluse määruse sätete vastuvõtmiseks.

79. Teiseks tuleneb hinnakohustuse tingimuste rikkumise korral vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigetest 9, et tollimakse, mida ei kohaldata hinnakohustuse heakskiidust tulenevalt, kohaldatakse automaatselt impordile, mis tehakse kuupäeval, mil kohustus kehtetuks tunnistati, mitte sellele eelnenud impordile. Jiangsu väitel ei saa alusmäärustega loodud süsteemis vastavalt Üldkohtu arvamusele kehtestada hinnakohustuste rikkumise eest tollimakse tagasiulatuvalt, väljaspool eespool punktis 71 viidatud sätetega kehtestatud menetluslikke piiranguid. Liidu õigusega ei anta komisjonile mitte mingil juhul pädevust arved kehtetuks tunnistada ja kohustada tolli nõudma tollimakse tagasiulatuvalt sisse varasemalt impordilt, mis on registreerimata vabasse ringlusse suunatud, ja ajutiste tollimaksude kehtestamiseks. Jiangsu arvates oli 2004. aastal tehtud muudatuste ainus eesmärk võimaldada ühelt poolt hinnakohustusest taganemist ja tollimaksu kehtestamist ühe õigusaktiga, tehes lõpu varem kehtinud koormavale kaheastmelisele menetlusele, mis nägi ette nii komisjoni kui ka nõukogu sekkumise, ja teiselt poolt määrata kohustuslikud aegumistähtajad hinnakohustuste eeldatavate rikkumiste uurimiste lõpetamiseks.

³⁷ Nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 461/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, ja määrust (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2004, L 77, lk 12; ELT eriväljaanne 11/01, lk 150).

³⁸ Vt komisjoni apellatsioonkaebuse teine väide ja nõukogu teise väite esimene osa, mis on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 119, 129–132, 138, 140–147 ja 151 vastu.

³⁹ Institutsioonid viitavad 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsusele Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punkt 78) ja 19. juuni 2019. aasta kohtuotsusele C & J Clark International (C-612/16, ei avaldata, EU:C:2019:508, punktid 52–58).

⁴⁰ Vt apellatsioonkaebuse kolmas väide kohtuasjas C-439/20, mis oli suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 119, 130–138, 140–147 ja 151 vastu.

c) Õiguslik analüüs

80. Sissejuhatavalt tuleb meelde tuletada, et dumpinguvastase alusmääruse artikliga 8 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikliga 13 loodud hinnakohustuste süsteemis tuleneb viidatud artiklite lõigetest 1, et kui on tehtud esialgne kinnitav otsus vastavalt dumpingu või subsiidiumi ja kahju olemasolu kohta, võib komisjon kiita heaks eksportija kohustused, kui ta on veendunud, et sellega on kahjulik mõju kõrvaldatud.⁴¹

81. Kohustuse heakskiitmise tagajärgi reguleeritakse sõnaselgelt samade sätete lõigetes 2. Nendes lõigetes on ette nähtud, et sellisel juhul *ei kohalda* komisjon nende kohustuste kehtimise ajal komisjoni kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt olukorrale lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni otsuses kohustuste heakskiitmise kohta.⁴²

82. Alusmääruste kõnealuste artiklite lõigetega 9 reguleeritakse olukordi, kus kohustuse võtnud osapool kohustust rikub või sellest taganeb või kus komisjon tühistab kohustusele antud heakskiidu. Sätetes nähakse ette, et sellisel juhul tühistatakse kohustusele antud heakskiit komisjoni poolt ning *hakatakse (automaatselt)*⁴³ *kohaldama* komisjoni kehtestatud ajutisi või – käesolevas kohtuasjas asjakohasel juhul – *lõplikke* (dumpinguvastaseid või tasakaalustavaid) tollimakse.

83. Alusmääruste kõnealused sätted nende kehtival kujul tulenevad reformist, mida rakendati viidatud määrusega nr 461/2004.

84. Käesolevates kohtuasjades puudutab keskne küsimus seda, mis ulatus on komisjoni poolt kohustuse heakskiidu tühistamise tagajärgedel, eelkõige juhul, kui kohustuse võtnud äriühing seda rikub. Sellest küsimusest lähtuvalt tuleb selgitada, milline ulatus on dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 9 sisalduvatel sätetel, mille kohaselt kohaldatakse sellisel juhul komisjoni kehtestatud lõplikku (dumpinguvastast ja tasakaalustavat) tollimaksu automaatselt. Nende sätete ulatuse selgitamise eesmärk on teha kindlaks, kas sellise tühistamise järgselt kohaldatakse juba kehtestatud lõplikke tollimakse *ab initio* eksportija kohustuse rikkumisele vastavale impordile, mis tehti kuni lõpliku tollimaksu kehtestamiseni (institutsioonide väited), või ainult impordile, mis tehti pärast kohustuse ametlikku tühistamist (Jiangsu väide, millega Üldkohus nõustus).

85. Küsimusel on oluline mõju vaidlusaluse määruse vaidlustatud sättele, st artiklile 2, kuna juhul kui lõplikke dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse kohaldatakse üksnes tuleviku suhtes, st ainult impordi suhtes, mis tehti alates hetkest, mil komisjon kohustuse heakskiidu tühistas, nagu väidab Jiangsu, ei oleks komisjon saanud tunnustada kehtetuks kinnitusarveid, mis on seotud tühistamisele eelnenud impordiga, ja ta ei oleks saanud sellekohase õigusliku aluse puudumisel kohustada sisse nõudma rakendusmäärustes nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 kehtestatud dumpinguvastaseid ning tasakaalustavaid tollimakse.

86. Selles kontekstis on järelikult vaja tõlgendada konkreetset sätteid, mis on kehtestatud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 9. Sellega seoses on vaja meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule liidu

⁴¹ Järelikult kiidetakse kohustus põhimõtteliselt heaks enne lõpliku dumpinguvastase või tasakaalustava tollimaksu kehtestamist.

⁴² Kohtujuristi kursiiv.

⁴³ Tegelikult kasutatakse ainult dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 9 määrsõna „automaatselt“.

õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärgi, mille osa sätte on.⁴⁴ Ka liidu õigusnormi tekkelugu võib anda asjakohast teavet selle normi tõlgendamiseks.⁴⁵

87. Sõna-sõnalt ei võimalda käsitletavate sätete tõlgendamine anda ammendavat vastust eespool punktis 84 viidatud küsimusele, st kas pärast kohustuse heakskiidu tühistamist kohaldatakse lõplikke tollimakse *ab initio* või ainult pärast tühistamist teostatud impordile. Nendes sätetes on kirjas üksnes see, et tollimakse kohaldatakse (automaatselt), muid üksikasju lisamata.

88. Sõna-sõnalt näib aga dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 (milles on ette nähtud, et komisjon „*kehtestab*“ lõpliku tollimaksu), artikli 8 lõike 1 teise lõigu (milles on ette nähtud, et kohustuse kehtimise ajal „*ei kohalda[ta]*“ lõplikke tollimakse asjaomase impordi suhtes) ning artikli 8 lõike 9 (milles on ette nähtud, et kohustuse heakskiitmise tühistamise korral kohaldatakse tollimaksu „*automaatselt*“) koostoimes lugemine olevat täielikult kooskõlas tõlgendusega, mille kohaselt peatatakse algul „*kehtestatud*“ lõpliku tollimaksu kohaldamine kohustuse heakskiitmise tõttu („*ei kohaldata*“). Juhul kui heakskiit tühistatakse kohustuse rikkumise tõttu, ei oleks selline peatamine enam põhjendatud rikkumistega seotud impordi suhtes, mille suhtes *kohaldatakse automaatselt* juba kehtestatud tollimaksu, mille kohaldamine oli peatatud. Sama arutluskäik kehtib subsiidiumivastase alusmääruse vastavate sätete kohta.

89. Niisiis on otstarbekas peatuda lühidalt viidatud sätete tekkelool, mille üle pooled on ulatuslikult vaieldud. Nagu juba märgitud, tulenevad dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigete 1 ja 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1 ja 9 käesolevates kohtuasjades asjakohased versioonid reformist, mida rakendati määrusega nr 461/2004.

90. Selles kontekstis on oluline määruse nr 461/2004 põhjendus 18, mis sisaldab asjakohaseid tõlgendamiskriteeriume seoses selle määrusega kehtestatud ja hiljem alusmääruste järgnevatel versioonidel kinnitatud sätetega.⁴⁶

91. Viidatud põhjendusest tuleneb, et reformi eesmärk oli lihtsustada aeganõudvat menetlust, mis nägi kohustuse heakskiitmise tühistamise korral ette, et võetakse vastu kaks õigusakti: üks komisjoni (tühistamine) ja teine nõukogu poolt (tollimaksude kehtestamine).

92. Selle põhjenduse tähelepanelikul lugemisel aga ilmneb, et tegelikult tõi reform kaasa sisulise muutuse. Kui varasemas süsteemis nõukogu „*kehtestas uuesti*“ tollimaksu pärast kohustuse heakskiidu tühistamist, siis reformijärgses süsteemis on tollimaks juba olemas ja komisjon kinnitab uue üksikaktiga pelgalt selle kohaldamise. Sellest järeldub, et kui varasemas süsteemis oli selge, et tollimaksu – mis tuli kehtestada ja mida ei olnud seega kohustuse heakskiitmise tühistamise hetkel olemas – ei saanud kohaldada objektiivselt impordile, mis tehti enne seda

⁴⁴ Vt muu hulgas 2. detsembri 2021. aasta kohtuotsus komisjon ja GMB Glasmanufaktur Brandenburg vs. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-884/19 P ja C-888/19 P, EU:C:2021:973, punkt 70 ning seal viidatud kohtupraktika).

⁴⁵ Vt hiljutine, 2. juuni 2022. aasta kohtuotsus SR (tõlkekulud tsiviilasjades) (C-196/21, EU:C:2022:427, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

⁴⁶ Selles põhjenduses on kirjas, et „[d]umpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikega 9 nähakse muu hulgas ette, et kui osapool taganeb kohustustest, kehtestatakse lõplik tollimaks artikli 9 kohaselt asjaolude alusel, mis on kindlaks tehtud kohustuse võtmisele aluseks saanud uurimise käigus. Nimetatud sätte on viinud aeganõudva kaheastmelise menetluseni, mis koosneb komisjoni otsusest kohustuse heakskiitmise tühistamise kohta ja nõukogu määrusest tollimaksu uue kehtestamise kohta. Võttes arvesse, et nimetatud sätte ei jäta nõukogule kaalutlusõigust kehtestava tollimaksu kehtestamise või selle taseme suhtes, kui kohustust on rikutud või sellest taganatud, peetakse asjakohaseks muuta artikli 8 lõigete 1, 5 ja 9 sätteid, et teha selgemaks komisjoni vastutus ning võimaldada kohustusest taganemist ja tollimaksu kohaldamist koondada ühte õigusakti“. Seega pean vaele Üldkohtu poolt selle põhjenduse asjakohasusega nõustumatus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 144.

tühistamist (kuna seda ei olnud isegi kehtestatud), ei ole see reformijärgses süsteemis enam nii. Reformijärgses süsteemis on tollimaks juba olemas ja pärast kohustuse heakskiidu tühistamist tunnustatakse üksikaktiga pelgalt tollimaksu kohaldamist.

93. Sellest tuleneb, et kõnealuste sätete tekkelugu ei ole nende sätete tõlgendusega, millele viitasin eespool punktis 88, mitte ainult kooskõlas, vaid näib sellist tõlgendust lausa soosivat.

94. Seoses analüüsiga konteksti kohta, mille osa kõnealused sätted on, märgin, et viidatud kontekstil oli Üldkohtu analüüsis oluline osa. Vaidlustatud kohtuotsuses rajas Üldkohus oma järelduse selle kohta, et alusmäärustes puudus õiguslik alus vaidlusaluse määruse artikli 2 vastuvõtmiseks, põhiliselt tuvastusele, et käesolevas asjas tõstatatud küsimust – s.o tema arvates „sellise dumpinguvastase tollimaksu ja subsiidiumivastase tollimaksu kehtestamine, mis oleks tulnud tasuda, kui vahepeal ei oleks hinnakohustust rikutud või sellest taganatud“ – reguleerivad ainult eespool punktis 71 viidatud alusmääruste sätted, st dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõige 10 ja artikli 10 lõige 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõige 10 ja artikli 16 lõige 5.⁴⁷ Selle alusel lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138 tagasi käsitletavate sätete eespool punktis 88 mainitud tõlgenduse.

95. Mind aga ei veena arutluskäik, mida Üldkohus seejuures kasutas.

96. Selle kohta märgin kõigepealt, et järeldusele, millele Üldkohus jõudis, ei leidu ühtegi põhjendust alusmääruste põhjendustes, millele tugineti vaidlustatud kohtuotsuse punktides 133–136. Esiteks, nagu komisjon õigesti väitis, ei saa need põhjendused viidata määrusega nr 461/2004 rakendatud reformiga vastuvõetud muudatustele, kuna need olid alusmäärustes olemas juba enne nimetatud reformi. Osad neist viitavad aga sätetele, mida mainisin eespool punktis 94, ja pakuvad selles osas tõlgenduslahendusi.

97. Mis puudutab dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõiget 10 ja sellele vastavat subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõiget 10, siis nagu tuleneb alusmääruste vastavatest põhjendustest 14 ja 12, on need kohaldatavad sõnaselgelt kahel juhul: „kohustuste rikkumise kahtluse“ või „vajaliku täiendava uurimise“ korral. Need sätted lubavad kõnealustel juhtudel kehtestada ajutisi tollimakse. Vastupidi Üldkohtu otsusele ei reguleeri need sätted selliste dumpinguvastaste tollimaksude ja subsiidiumivastaste tollimaksude tagasiulatuvat kohaldamist, mis oleks tulnud tasuda, kui vahepeal ei oleks hinnakohustust rikutud või sellest taganatud.⁴⁸ Tegemist on pelgalt sätetega, mis võimaldavad eespool viidatud kahes olukorras kehtestada ajutisi meetmeid, mida võiks pidada „kaitsemeetmeteks“. Tõendiks selle kohta, et kõnealused sätted ei reguleeri tollimaksude tagasiulatuvat kohaldamist, on asjaolu, et need ei sisaldu määruste tagasiulatuvust käsitlevates artiklites, st dumpinguvastase alusmääruse artiklis 10 ega subsiidiumivastase alusmääruse artiklis 16. Sellest tuleneb, et vastupidi Üldkohtu seisukohale ei saa need sätted saavutada „seadusandja tahe[t] reguleerida menetlusi, mida võidakse kasutada selleks, et teha järeldused hinnakohustuse heakskiitmisest“.⁴⁹

98. Dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõikes 5 ning vastavalt subsiidiumivastase alusmääruse artikli 16 lõikes 5 sisalduvad sätted reguleerivad aga sõnaselgelt tollimaksude tagasiulatuvalt kohaldamist kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral. Need sätted lubavad erandkorras ja kohustuse rikkumisest või kohustusest taganemisest tulenevalt kohaldada lõplikke tollimakse tagasiulatuvalt impordile, mis tehti enne ajutiste tollimaksude kehtestamist,

⁴⁷ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 130, 137 ja 141.

⁴⁸ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 130.

⁴⁹ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 137.

ajapiiranguga 90 päeva ja tingimusel, et kõnealune import registreeriti. Need sätted lubavad seega erandkorras ja kohustuse rikkumisest või kohustusest taganemisest tulenevalt kohaldada lõplikke tollimakse mitte üksnes enne nende kehtestamise hetke, vaid märksa varem, isegi 90 päeva enne *ajutiste tollimaksude* kohaldamist. Sellest tuleneb, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõiked 1 ja 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõiked 1 ja 9 ei ole eespool punktis 88 viidatud tõlgendusega mitte ainult kooskõlas, vaid näivad seda tõlgendust lausa soosivat. Need lubavad kohustuse rikkumise või kohustusest taganemise korral kohaldada lõplikke tollimakse tagasiulatuvalt märksa varem kui nende kehtestamise hetkel. Süstemaatilise seisukohast tuleneb sellest, et *a fortiori* tuleks kõnealuseid lõikeid 1 ja 9 tõlgendada nii, et kohustuse rikkumise korral peab lõplikke tollimakse käsitlema nii, et need on kohaldatavad alates nende kehtestamise hetkest.

99. Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 10 ja artikli 10 lõike 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 10 ja artikli 16 lõike 5 tõlgendus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 130, 137, 138, 141 ning 144 rikub õigusnorme.

100. Seda arvestades on argument, mis paneb mind otsustavalt pooldama dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigete 1 ja 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1 ja 9 tõlgendust, mida mainisin eespool punktis 88, teleoloogiline.

101. Leian, et Jiangsu poolt esitatud ja Üldkohtu poolt heaks kiidetud tõlgenduse tagajärg on alusmäärustes ette nähtud kohustuste süsteemi tõhususe kaotamine, vähendades olulisel määral majanduslikke tagajärgi hinnakohustuse pakkunud ja seda rikkunud ettevõtete jaoks. Sellisel juhul tekivad kõnealustele ettevõtetele tagajärjed ainult tuleviku, mitte mineviku eest. Selline tõlgendus vähendab oluliselt hoiatavat toimet, mida kohustuse rikkumisele järgnevad negatiivsed tagajärjed peaksid avaldama ettevõtetele, kes kohustusi pakuvad, ja seega nende kohustustest kinnipidamise stiimuleid. Kui huvitatud võib ettevõtte olla kohustusest kinnipidamisest, teades, et rikkumine ei too talle igal juhul kaasa ühtegi tagajärge mineviku eest?

102. Seega ei ole ma nõus sellega, mida Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 151, võttes üle Jiangsu väite,⁵⁰ mille kohaselt on kohustuse tühistamine isenesest piisavalt oluline karistus selle kohustuse rikkumise eest. Nõustun hoopis komisjoniga, kes väidab, et käesolevas asjas olid eksportiv tootja ja importija rikkumisest täielikult teadlikud ning seega ei ole põhjust neid tollimaksude kehtestamise eest kaitsta.

103. Lisaks on kohtupraktikas selgelt rõhutatud, et ühelt poolt on kohustuste valdkonna määruste sätetega taotletud peamine eesmärk tagada liidu tööstusharule dumpingust tekkinud kahjuliku mõju kõrvaldamine ja teiselt poolt põhineb see eesmärk peamiselt eksportija koostöökohustusel ning tema poolt võetud hinnakohustuse nõuetekohasel täitmisel usaldussuhte raames, millel põhineb komisjoni poolt kohustusele antud heakskiit.⁵¹

104. Alusmääruste sätete selline tõlgendus, mis pakutud kohustuse rikkumise tagajärgi märgatavalt vähendades vähendab oluliselt võetud kohustuse täitmise ja komisjoniga usaldussuhte raames koostöö tegemise stiimuleid, on minu arvates kõnealuse kohtupraktikaga järelikult kokkusobimatu.

⁵⁰ Vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 151, milles viidatakse selle punktile 125.

⁵¹ Vt seoses dumpinguvastase alusmääruse artikliga 8 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus Usha Martin vs. nõukogu ja komisjon (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punkt 36 koostoimes punktiga 24).

105. Kõikidest eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et minu arvates tuleb dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 teist lõiku ja lõiget 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 teist lõiku ja lõiget 9 tõlgendada nii, et lõplikud dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud, mis kehtestati vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 või subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõike 1 alusel, peatatakse kohustusele vastava impordi suhtes tulenevalt komisjoni poolt kohustuse heakskiitmisest. Kui komisjon tühistab heakskiidu kohustuse rikkumise tõttu, ei ole see peatamine enam põhjendatud rikkumisega seotud impordi suhtes, mille suhtes kohaldatakse järelikult automaatselt juba kehtestatud tollimaksu, mille kohaldamine oli peatatud. Sellest tuleneb, et kui pärast kohustuse rikkumist kohustuse heakskiit tühistatakse, muutuvad automaatselt kohaldatavaks lõplikud tollimaksud, mis kehtestati alguses rikutud kohustusele vastava impordi suhtes, mistõttu selle impordiga seotud lõplikud dumpinguvastased tollimaksud ja lõplikud tasakaalustavad tollimaksud muutuvad automaatselt võlgnetavaks *ab initio*.

106. Seda tõlgendust ei sea minu arvates kahtluse alla Jiangsu esitatud väide, mille kohaselt juhul, kui sellega nõustatakse, oleks lõplike tollimaksude *ab initio* sissenõudmine pärast kohustuse tühistamist võimalik mitte üksnes ettevõtte poolt kohustuse rikkumise korral, vaid ka siis, kui komisjon otsustab kohtupraktikaga tunnustatud ulatusliku kaalutusõiguse raames tühistada kohustuse muudel põhjustel, näiteks juhul, kui kohustus ei ole enam teostatav, või isegi juhul, kui isik, kes soovib kohustuse tühistamist, on eksportiv tootja.

107. Selle kohta märgin, et kuigi kohtupraktikast⁵² tuleneb, et komisjonil on kaalutusõigus, kui ta hindab, kas kohustuse heakskiit tuleb tühistada või mitte, ilmneb samast kohtupraktikast, et seda kaalutusõigust tuleb kasutada kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. See viitab sellele, et kaalutusõiguse kasutamise (negatiivsed) tagajärjed peavad olema proportsionaalsed huviga, milleks kaalutusõigust kasutatakse. Nagu nähtub eespool punktides 101–104 viidatud kaalutlustest, on käesolevas asjas proportsionaalne lõplike tollimaksude *ab initio* sissenõudmine impordilt, mis vastab rikutud kohustusele tulenevalt kohustuse rikkumisest ettevõtte poolt, kes selle pakkus.

108. Kokkuvõttes tuleneb kõikidest eeltoodud kaalutlustest esiteks, et eespool punktis 105 pakutud tõlgendust arvestades ei kohaldata käesolevas asjas pärast seda, kui Jiangsu pakutud hinnakohustuse heakskiit selle kohustuse rikkumise tõttu tühistati, lõplike dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse ühelgi korral tagasiulatuvalt. Sellest järeldub, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 129–132 ja 138–141 rikutakse õigusnorme ning komisjoni apellatsioonkaebuse teine väide ja nõukogu apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa on põhjendatud.

109. Teiseks rikub vaidlustatud kohtuotsus õigusnorme seoses dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõike 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõike 5 tõlgendusega ja seega on ka komisjoni esitatud apellatsioonkaebuse kolmas väide põhjendatud.

2. Apellatsioonkaebuse väited õigusvastasuse väite kohta

110. Komisjoni esitatud apellatsioonkaebuse neljanda väitega ja nõukogu esitatud apellatsioonkaebuse teise väite teise osaga kritiseerivad institutsioonid vaidlustatud kohtuotsuse punkte 153–158, kus Üldkohus luges põhjendatuks õigusvastasuse väidet, mille Jiangsu esitas

⁵² Vt 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus Usha Martin vs. nõukogu ja komisjon (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punkt 32).

rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b vastu ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b vastu, tunnistades need sätted käesolevas asjas kohaldamatuks. Eelkõige põhjendas Üldkohus kõnealuse otsuse punktis 157 selle väite põhjendatuks lugemist kahe argumendiga, viidates sama otsuse punktides 128–140 esitatud arutluskäigule.

111. Esimese argumendiga leidis Üldkohus, et õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted ei kuulu olukordade hulka, mis on ette nähtud eespool punktis 94 viidatud sätetes, mis reguleerivad ainult selliste dumpinguvastaste ja tasakaalustavate tollimaksude kehtestamist, mis oleks tulnud tasuda, kui vahepeal ei oleks hinnakohustust rikutud või sellest taganatud. Selles osas tuleneb aga eespool punktides 95–99, et see Üldkohtu analüüs rikub minu arvates õigusnorme. Järelikult ei saa see olla õigusvastasuse väite alus. Samadel põhjustel tuleb tagasi lükata ka vaidlustatud kohtuotsuse samas punktis esitatud teine argument, mis rajaneb alusmääruste üldisel ülesehitusel. Ka see argument põhineb Üldkohtu varasemal analüüsil, mis rikub õigusnorme.

112. Leian aga, et nagu väitis komisjon, kuulub pädevus võtta vastu õigusvastasuse väite esemeks olevaid sätteid pädevuse hulka võtta dumpinguvastaseid või tasakaalustavaid tollimakse kehtestava määrusega vastu „muid kriteeriume“ nende tollimaksude sissenõudmiseks, nagu on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõikes 1 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõikes 1, nagu neid on kohtupraktikas tõlgendatud.⁵³

113. Kõikidest eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et komisjoni esitatud apellatsioonkaebuse neljandat väidet ja nõukogu esitatud teise väite teist osa tuleb põhjendatuks pidada ning järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsus tervikuna tühistada.

VI. Esimeses astmes esitatud hagi

114. Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus juhul, kui Üldkohtu otsus tühistatakse, teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab.

115. Leian, et selline olukord on käesolevas asjas. Kõikidest esitatud kaalutlustest ja eelkõige dumpinguvastase määruse artikli 8 lõigete 1 ja 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1 ja 9 tõlgendusest, mille esitasin eespool punktis 105, tuleneb, et vastupidi Üldkohtu seisukohale tuleb tagasi lükata Jiangsu poolt esimeses astmes esitatud väide, mis käsitleb dumpinguvastase määruse artikli 8 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõike 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigete 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõike 5 rikkumist ja mis rajanes rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b vastu esitatud õigusvastasuse väitel.

VII. Kohtukulud

116. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõike 2 kohaselt otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse, kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse. Selle kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kohaldatakse apellatsioonimenetlusele sama kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui seda on nõutud. Kuna komisjon ja nõukogu palusid kohtukulud välja mõista,

⁵³ Vt seoses dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõikega 1 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punktid 57–60).

teen selles olukorras Euroopa Kohtule ettepaneku mõista Jiangsult kui kohtuvaidluse kaotanud poolelt välja kohtukulud, mis tekkisid komisjonil ja nõukogul esimeses astmes ning käesolevas apellatsioonimenetluses.

VIII. Ettepanek

117. Eeltoodud kaalutluste põhjal teen Euroopa Kohtule järgmise ettepaneku:

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsus Jiangsu Seraphim Solar System vs. komisjon (T-110/17, EU:T:2020:315);
- jätta rahuldamata Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd Üldkohtule kohtuasjas T-110/17 esitatud hagi;
- mõista Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd-lt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu esimese astme kohtukulud ning apellatsioonimenetluse kohtukulud.